

наказаніе на погрѣшкѣ-тѣ, вѣтрешно награжденіе на добродѣтель-тѣ; само тя обезсмъртява оныя что сѣ ѡбѣзлюбилѣ, прославя вѣригы-ты на оныя что страждѣть за нѣмъ, привлячя общѣ-тѣ почитѣ камъ нѣйны-ты мѣченицы и защитители, и поставя достопочитаеми призреніе-то и бѣдность-тѣ на ообыя что сѣ оставили отъ сичко за да ѡ послѣдвать; най-послѣ сама тя вдѣхва великодушны мысли, направя нѣкои Герончески дѣши, за кои-то всякой чловѣкъ не е достоенъ, само нѣколко мѣдри чловѣцы сѣ достойни за това имя.

И тѣй сичкы-ты наши услуги трѣбаваше да ся ограничавать за да ѡ узнаѣтъ, сичкы-ты наши природны дарбы да ѡ открывѣтъ, и сичка-та нѣревность да ѡ защищава; ные не трѣба да трѣсиме у хора-та друго, нѣ само истинѣ-тѣ, и да не прѣтърпяваме за друго, освѣнъ за нѣмъ: съ една рѣчь, вижда ся че етира само тя да ни ся покаже и да ся обикне на самы-ты насъ за да ны научи да узнаеме единъ другыго.

(Маелонъ)

5 УМЪ-ТЪ

Какво нѣчто е умъ-тѣ на чловѣцы-ты кои-то ся показеать толковасуетни? — Ако го земемъ по природѣ-тѣ, ще видимъ че е единъ огънь, кой-то отслабва чувствително отъ нѣкои болѣсть или отъ нѣкой случай. То е едно нѣжно тѣлосложеніе кое-то ся распространява, една счастлива организеска направа коя-то си изгубва силѣ-тѣ, е-